

СИСТЕМНІ СУПЕРЕЧНОСТІ ЕКОНОМІЧНОЇ ІНТЕРПРЕТАЦІЇ МЕХАНІЗМІВ ТРАНСФОРМАЦІЇ СУСПІЛЬСТВА

У статті проаналізовано сучасний стан соціально-економічних відносин України, проведено оцінку глибини і характеру протиріч, які накопичилися в даній системі. Головну увагу приділено реальним суперечностям, які мають системний характер соціально-економічних відносин країни. Наголошено на аспекти економічної інтерпретації механізмів трансформації суспільства, які не просто обходяться питання про сформовані реальні глибокі суперечності економіки українського суспільства, а створюється можливість для того, щоб уникнути проблеми адекватності існуючої моделі України потребам майбутнього ефективного розвитку країни. Завдяки ретроспективному аналізу індексу Джині для України зроблено висновок про закріплення тенденція соціальної нерівності і поляризації, асоціальності розвитку українського суспільства.

Ключові слова: соціально-економічні відносини, механізми трансформації, економічна інтерпретація, індекс Джині, суперечності, протиріччя соціальної економіки.

Постановка проблеми. Питання про оцінку глибини і характеру протиріч, які накопичилися в соціально-економічних відносини України, є ключовим для правильного визначення шляхів подальшого розвитку країни. Двадцятип'ятилітня історія розвитку сучасної України вже дозволяє провести подібний аналіз. Можна говорити про те, що незважаючи на складні умови розвитку України, такий значний період її сучасної економічної історії дає достатньо матеріалу для об'єктивного аналізу.

В умовах сучасного загострення світової фінансово-економічної кризи висуваються різні сценарії розвитку, обґрунтовується необхідність різних «розвилочок» в реалізації державних політики, але при цьому часто в стороні залишається головне - які реальні суперечності, які мають системний характер, виявилися в соціально-економічних відносинах країни. Тим самим фактично не просто обходяться питання про сформовані реальних глибоких суперечностях економіки українського суспільства, а створюється можливість для того, щоб уникнути проблеми адекватності існуючої моделі України потребам майбутнього ефективного розвитку країни.

Аналіз сучасної рецесії після кризи в єдності з аналізом попередніх етапів розвитку дають, на наш погляд, ключ до розуміння нових принципів сучасної державної політики, яка необхідна країні і повинна вирішити стратегічне завдання формування сучасної російської економіки розвитку. Особливе занепокоєння викликає

стан соціально-економічних відносин в останні два-три роки. Спроби розглянути ці явища лише як сліда кризи, що почалася 2014 р, на наш погляд, неспроможні. Протиріччя значно глибше і виходять далеко за межі ситуації, описуваної теоріями циклічних криз.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Увага питанням соціальних стратифікацій, інтерпретації імпульсів збурювання соціуму з економічним уособленням наслідків таких трансформацій, на наш погляд, в українській спеціалізованій літературі майже не приділяється, принаймні для повноцінного розуміння певного сегменту суспільства таких наслідків.

Мета статті – дослідити та проаналізувати системні суперечності економічної інтерпретації, що викликані механізмами сучасної трансформації суспільства.

Виклад основного матеріалу дослідження. Системні суперечності існуючої національної моделі соціально-економічних відносин України закріплювалися і поглиблювалися від одного етапу розвитку до іншого. Формальні показники виділення етапів: перехід від падіння показників ВВП, промисловості до їх зростання, зміна співвідношення галузей в економіці і т.д. не є ще самі по собі показниками переходу до нового етапу. Кожен етап - це якісна зміна самої системи. Етапи трансформації - етапи перелому в розвитку відносини до факторів виробництва, принципів і заходів державної політики. Вони вимагають нової економічної політики, нових по-

літичних рішень в суспільстві та економіці. Іншими словами, етапи розвитку повинні бути системними змінами.

Перший етап формування нової соціально-економічної системи України з цієї точки зору чітко визначається завдяки тому, що в його межах відбулися кардинальні зміни перехідної економіки - фактична ліквідація державної (загальнонародної) власності як основи радянської економічної системи, затяжний перехід в до ринкових відносин в економіці, створення бага-

тьох нових ще недостатньо оформлених інститутів ринкової економіки. Однак, при цьому поглибилося соціальну нерівність і соціальна поляризація, сформувався прошарок олігархату і т.д. Надалі процес становлення нової системи соціально-економічних відносин на ринковій основі протікав в якісно нових умовах. Протиріччя, які ця модель несе, закономірності, закладені на першому етапі, не зникли, а отримали нові форми руху (табл.1, табл. 2).

Т а б л и ц я 1

Динаміка ВВП України з 2002 по 2015 рр.

Роки	Номінальний ВВП (млн. грн.)			ВВП (млн.USD)		
	ВВП	Зміна	Відсоток	ВВП	Зміна	Відсоток
2003	267344	+41534	+18.4%	50133	+7740	+18.3%
2004	345113	+77769	+29.1%	64883	+14750	+29.4%
2005	441452	+96339	+27.9%	86142	+21259	+32.8%
2006	544153	+102701	+23.3%	107753	+21611	+25.1%
2007	720731	+176578	+32.5%	142719	+34966	+32.5%
2008	948056	+227325	+31.5%	179992	+37273	+26.1%
2009	913345	-34711	-3.7%	117228	-62765	-34.9%
2010	1082569	+169224	+18.5%	136419	+19192	+16.4%
2011	1316600	+234031	+21.6%	163160	+26740	+19.6%
2012	1408889	+92289	+7.0%	175781	+12622	+7.7%
2013	1454931	+46042	+3.3%	183310	+7529	+4.3%
2014	1566728	+111797	+7.7%	131805	-51505	-28.1%
2015	1979458	+412730	+26.3%	90615	-41190	-31.3%

Джерело: розроблено автором на підставі [1]

Як видно з табл. 1, після 2000 року, не дивлячись на розуміння керівництвом країни надмірної глибини соціальних відмінностей, багато кроків влади в галузі со-

ціально-економічних відносин аж до останнього часу нерідко лише погіршували ситуацію.

Т а б л и ц я 2

Капітальні інвестиції за джерелами фінансування за 2010-2015 роки¹ (млн. грн.)

Показники	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Усього	180575,5	241286,0	273256,0	249873,4	219419,9	273116,4
у т.ч. за рахунок						
коштів державного бюджету	10223,3	17376,7	16288,3	6174,9	2738,7	6919,5
коштів місцевих бюджетів	5730,8	7746,9	8555,7	6796,8	5918,2	14260,0
власних коштів підприємств та організацій	111371,0	147569,6	171176,6	165786,7	154629,5	184351,3
кредитів банків та інших позик	22888,1	36651,9	39724,7	34734,7	21739,3	20740,1
коштів іноземних інвесторів	3723,9	5038,9	4904,3	4271,3	5639,8	8185,4
коштів населення на будівництво житла	18885,9	17589,2	22575,5	24072,3	22064,2	31985,4
інших джерел фінансування	7752,5	9312,8	10030,9	8036,7	6690,2	6674,7

¹ Без урахування тимчасово окупованої території АР Крим і м. Севастополя, за 2014-2015 роки також без частини зони проведення антитерористичної операції.

Джерело: розроблено автором на підставі [2]

Дана тенденція поєднувалася з нерівністю в розподілі багатства і неминучим надмірному впливі надбагатих частини суспільства на його розвиток (табл. 3).

Закріпилася тенденція соціальної нерівності і поляризації, асоціальності розвитку суспільства, яке не зводиться до простого соціальної нерівності та поляризації. Слід підкреслити, що останні 15 років коефіцієнт Джині застигли на одному високому рівні [3] (Рис. 1).

Індекс Джині вимірює ступінь, в якій розподіл доходів або витрат на споживання окремих осіб або домогосподарств в економіці відрізняється від абсолютної рі-

вності в розподілі [4]. Тобто індекс Джині вимірює, наскільки розподіл доходів відрізняється від повної рівності. У 2014 р, наприклад, в Україні становить 25,6. Це трохи вище, ніж в Данії і Швеції - зразках соціальної держави, нижче, ніж в більшості європейських країн і набагато нижче, ніж в Росії (близько 42) [3]. За даними різних експертів [5] розрив в доходах багатого і бідного населення України досягає 40 разів, що становить загрозу національній безпеці країни і соціальної стабільності. У нас 1% населення володіє 70% багатства країни.

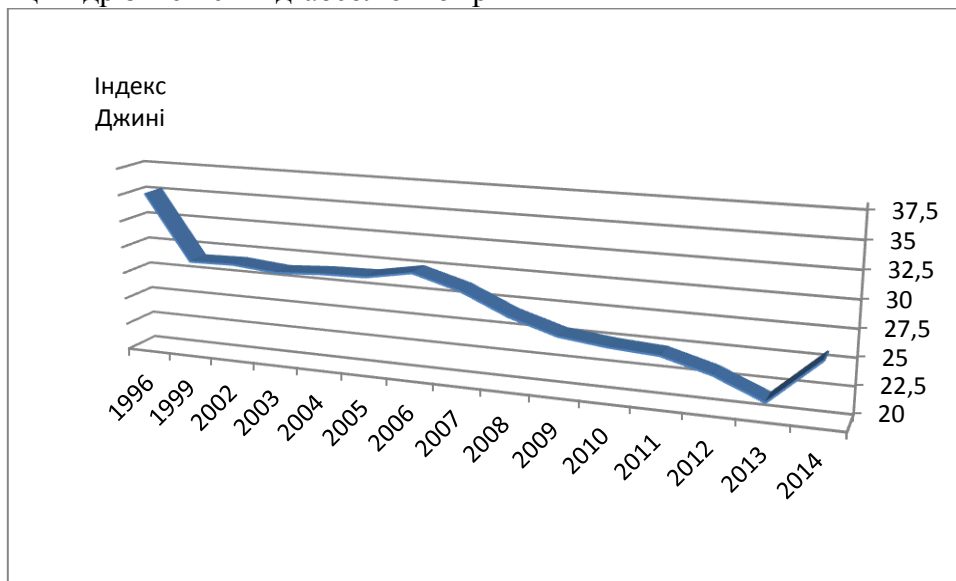

Рис. 1. Динаміка індексу Джині в Україні 1996-2014 рр.

Джерело: розроблено автором на підставі: [6]

Таблиця 3

Кількість мільярдерів Східної Європи, США, Китаю, 2013 р.

Країна	Кількість мільярдерів	Загальний дохід, млрд. дол..
США	403	1535
Китай	122	260,9
Росія	110	430,8
Україна	10	31,3
Казахстан	5	9,2
Чехія	4	14,0
Польща	4	9,8
Грузія	1	5,3

Джерело: розроблено автором на підставі: [7]

Як впливає з табл. 3, Росія і Китай за кількістю мільярдерів в 2013 р майже не розрізнялися. Однак в Росії загальний стан мільярдерів було значно більше, ніж стан мільярдерів в Китаї, а число мільярдерів на

1 трильйон доларів ВВП за ПКС було в 3,3 рази вище.

Відповідно, відношення загального стану мільярдерів до ВВП в Росії було вище, ніж у Китаї в 5,7 рази. Приблизно таке

ж співвідношення було і в Україні. В умовах сучасної глобалізації відбувається переплетення інтересів національного капіталу з інтересами глобального фінансового капіталу, при ігноруванні і недооцінці інтересів розвитку національної економіки і соціального розвитку населення країни. Як зазначає А. Панарін вихід еліти з системи національного контролю тягне за собою різке погіршення її соціальної поведінки. Нова еліта пропонує моделі поведінки, неприйнятні для нації: демонтаж соціальної держави, соціальна безвідповідальність підприємництва, зникнення підприємства як соціального інституту, ліквідація профспілкових, жіночих організацій. Виходячи з системи національного контролю, економічна еліта, по суті, кидає виклик соціальному, громадянському і національному консенсусу, погрожуючи дестабілізацією суспільства [8, с. 24]. Саме цей процес веде до нової якості нерівності, його стійкості і асоціальності.

По-друге, в умовах сприятливої зовнішньої кон'юнктури створилася ілюзія стійкого зростання, який був заснований на підвищенні ролі паливно-сировинного комплексу при недооцінці обробної промисловості. Ця ілюзія ігнорувала факт високої капіталомісткості видобувних галузей, розвалу промислового потенціалу і несприятливої структури інвестицій.

Результатом цієї тенденції стало те, що індекс продуктивності праці щорічно відставав від індексу валового внутрішнього продукту протягом усього 15-річного періоду, а частка інвестицій в основний капітал, незважаючи на величезні інвестиційні можливості, була в середньому не вище 20%. Її незначне підвищення в окремі роки явно не відповідало потребам економіки розвитку і світовій практиці.

По-третє, був створений механізм антирозвиток через інструменти грошово-кредитної політики. Брак інвестицій супроводжувалася значним погіршенням умов для національно-орієнтованого капіталу в обробній промисловості в силу того, що умови інвестування, ставка рефінансування перебували на неприйнятно високому рівні (до 17%), що в поєднанні з високою інфляцією підривало базу для довго-

строкових інвестицій. Одночасно цей процес супроводжувався збільшенням зовнішнього боргу корпоративного сектора, що також суперечило довгостроковій інноваційній діяльності в Україні.

Зовнішній борг країни на 31 грудня 2015 року становив 34427млн дол. США [9]. Якщо виміряти боргову стійкість України згідно з міжнародними критеріями, то зовнішній борг можна визнати помірним, так як відношення зовнішнього боргу до ВВП склало 32% на 1 січня 2016 г. Однак, якщо виміряти боргову стійкість в гривневому вираженні, то картина відрізняється. Даний показник перевищує 40%. За формальними критеріями цей борг значно менше, ніж в розвинених країнах Заходу. Однак структура зовнішнього боргу і умови його погашення вкрай несприятливі і небезпечні для економіки України.

Заклики змінити кредитно-грошову політику, переглянути бюджетне правило, більш рішуче боротися з офшорізацією в 2014-2016 рр. не знаходять підтримки в достатній мірі. Про стійкість даного механізму говорить те, що криза років показав стійкість даного механізму антирозвиток через орієнтацію на закордонне кредитування. Свідченням цього є те, що після кризи років ситуація знову повторилася: корпоративні структури продовжували нарощувати свою заборгованість аж до потрясіння 2014 року.

По-четверте, склалася парадоксальна ситуація, коли будь-які інноваційні дії неминуче блокуються або спочатку відкидаються не тільки через фінансові, технічні та наукових обмежень у власній економіці, але і внаслідок відсутності необхідних практично значущих наукових концепцій і достатньої політичної волі. Як відомо, масове виробництво інноваційних продуктів неможливо без власної технологічної бази і великого внутрішнього ринку для засобів виробництва. Однак в 90-і роки були зруйновані не лише високотехнологічні виробництва, але і звичайна індустріальна база. Ця база не тільки забезпечувала зайнятість населення, але і на її основі відбувалися вдосконалення технологій, поступове зростання кваліфікації робочої сили і розвиток структури виробництва засобів вироб-

ництва. Таким чином, другий етап розвитку ясно виявив явну невідповідність реально сформованих умов цілям розвитку. Наполегливо звучать останні роки вимоги реіндустріалізації країни нашттовхувалися і досі натрапляють на системні суперечності економіки.

На жаль, слід констатувати, що після глибокого спаду нова економічна політика, спрямована на ліквідацію диспропорцій, створених на першому етапі, не проводилася з належною рішучістю і послідовністю. Фактично проводилася за замовчуванням в кілька «модернізованому вигляді» економічна політика першого етапу. Слід зазначити, що керівництво країни, усвідомлюючи незадовільність реального розвитку економіки, вдалося до низки кроків для подолання вад перших етапів трансформації. Була декларована боротьба з корупцією і було здійснено ряд антикорупційних заходів (особливо стосовно держслужбовців).

Позначилися наміри боротьби з офшорізацією, в т.ч. внаслідок зростаючого обов'язкового в лані кредитування тиску Заходу. Однак слід визнати, що дані заходи не торкаються основ існуючої політики, зберігають по суті в недоторканності асоціальний тип суспільної системи і не забезпечують перехід до стійкого зростання. Можна зробити однозначний висновок, що країна поки не переходить до нового етапу розвитку, і економіка як і раніше знаходиться в лещатах протиріч. Необхідно змінити самі принципи політики і методи її здійснення.

Як впливає з даних офіційної статистики, оцінок провідних експертних центрів, а також заяв уряду, на рубежі 2015-2016 років відбувся спад не тільки джерел інвестування, а й істотне скорочення сукупного попиту. Зокрема валове нагромадження скоротилася за останні роки більш ніж на 10%. Скоротилося реальних доходів населення, реальної заробітної плати, роздрібної торгівлі. Фактично мова йде про зниження впливу факторів, що сприяють розвитку, приблизно на 10%.

Вихід із становища, на наш погляд, вимагає не часткових рішень, а зміни підходу до парадигми економічного розвитку

країни, переоцінки можливостей сформованої моделі економіки України. У науковій літературі справедливо відзначається, що ця криза подібний циклічному, минулого, долати налагодженням існуючих механізмів функціонування економіки, тими чи іншими частковими реформами. Українська криза - системний, що виникає з нездатності системи до еволюції. Мова, по суті, повинна йти про новий перехідний період, під час якого буде здійснюватися переробка склалася в останні роки асоціальної постсоціалістичної системи [10, с. 23].

З позиції прихильників проведеного економічного курсу, що склалося не вимагає принципових змін, системного переходу до нової економічної політики. Вони виходять з того, що всі проблеми повинні і можуть вирішуватися шляхом часткових поліпшень, м'яких інституційних перетворень, без якісної зміни державної політики. Вони не звертають уваги на те, що запропоновані заходи натрапляють на нерозв'язні організаційними способами тупики та вихід з них не може бути простим і еволюційним.

В одній з останніх робіт Е. Ясіна спільно з Н. Акіндінова дається наступна трактування настання нового етапу розвитку соціально-економічних відносин, завданням якого, на думку авторів, - підтримка «природних факторів росту і ослаблення дії гальмують сил [12, с. 4-5].

В кінцевому рахунку, ця позиція реально зводиться до продовження діючого курсу при деякій його модернізації. Не випадково розглянуті в статті три сценарії економічної політики модернізації, в кінцевому рахунку зводяться до пріоритетного сценарію «поступового розвитку», яке «пов'язане з еволюційним побудовою системи стримування і противаг» в поєднанні з інституційними реформами.

На думку прихильників прискорення розвитку національної економіки з використанням ринкових принципів, необхідна послідовна реалізація принципу змішаної економіки соціального типу, в якій усунути асоціальні тенденції і економічна система країни перебудовується відповідно до вимог розвитку. Це передбачає послідовну

підтримку підприємницької діяльності, пріоритетна увага до реального сектору, більшу відповідність всіх сфер політики інтересам підйому економіки країни.

Варіанти переходу до такої державної політики розвитку неодноразово розглядалися в ряді робіт, обговорювалися в рамках різних міжнародних форумів, які регулярно проводяться на різних дискусійних майданчиках. На наш погляд, вже накопичена критична маса пропозицій, яка дозволяє сформулювати ряд принципових висновків для нової політики розвитку. Першорядним у цьому випадку є визначення загальної платформи для відповіді на питання про базові принципи політики розвитку, які можуть бути прийняті за основу для відбору заходів, здатних забезпечити розвиток і вихід економіки з кризи. Іншими словами, необхідно повною мірою задіяти принцип «позитивного синтезу», який дозволяє прийняти узгоджені заходи щодо розвитку національної економіки.

З огляду на системний характер накопичених протиріч, потрібно розробити цілісний концептуальний підхід до державної політики на новому етапі. Наявні численні пропозиції засновані не тільки на різних теоретичних підходах, але і, як правило, орієнтовані на інтереси тієї області діяльності, в якій працюють автори пропозицій. При прийнятті же політичних рішень в області економіки цього недостатньо.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Виходячи з вищенаведеного, поворот від політики колишнього етапу, в основі якої лежала по суті парадигма трансформації пострадянської системи, до політики, що виходить із нової парадигми, в основі якої повинні лежати концепція активізації факторів розвитку економіки та підвищення серед них ролі факторів, що вкорінені у власній українській середовищі, формування дієвих механізмів ефективного самовідтворення економіки нашої країни. Цей поворот може бути здійснений на основі базових принципів, серед яких слід виділити наступні:

1. Необхідно на ділі ясно визнати головну особливість України як держави, що володіє унікальними можливостями для

саморозвитку і самодостатнього відтворення. Україна є однією з небагатьох країн світу, яка має такий потенціал. Вона входить в число найбільших країн за багатством ресурсами, унікальним розташуванням території. Ці можливості визначають ширші рамки самостійної політики України в сучасному світі і неминуче вимагають від неї вироблення адекватних національним умовам форм політики, орієнтованої на використання наявного потенціалу для забезпечення саморозвитку. У цьому полягає сенс поняття самодостатності для українського суспільства і економіки.

Унікальні особливості національної економіки України припускають неминуче вищу роль держави в регулюванні спільно з ринком економічного розвитку. Це повинно вилитися в пріоритетному значенні державної економічної політики і державної стратегії.

Саморозвиток української економіки передбачає не тільки безумовне забезпечення економічної безпеки, що базується на внутрішніх ресурсах і чинниках зростання, але і широке використання зовнішніх факторів, які можуть послужити піднесенню української економіки. Це передбачає глибоке залучення країни в світове господарство на основі принципів раціональності, вигідності, збереження суверенітету. Іншими словами, Україна повинна здійснювати ефективне незалежне самовідтворення і одночасно проводити розумну політику відкритості при пріоритеті національних економічних інтересів.

2. З огляду на накопичені системні суперечності, на сучасному етапі розвитку в якості першорядної задачі виступає відтворення внутрішнього ринку на основі власного виробництва на території всієї країни. Це передбачає відтворення ланцюжків створення доданої вартості по основним кінцевим продуктам, відновлення вітчизняного виробництва основних видів продукції з використанням комплектуючих, створених на території країни, відновлення науково-дослідницької бази, орієнтованої на створення високоякісної продукції. Фактично мова йде про відтворення повноцінного підрозділу виробництва засобів виробництва. Наявні оцінки стану

економіки України в цій галузі говорять про те, що критичне становище української економіки, залежність від зовнішньої кон'юнктури пов'язані саме з руйнуванням цього підрозділу.

3. Необхідно змінити умови фінансування і стимулювання інвестиційної діяльності. Це вимагає кардинальних заходів щодо поліпшення умов кредитування та інвестування за рахунок внутрішніх джерел.

Як розрубати вузол протиріч: високі процентні ставки - висока інфляція - високі відсотки за вкладками і іпотечі? Еволюційний шлях вирішення даної проблеми може зайняти десятиліття. Рішучі зміни щодо нормалізації ситуації протягом двох-трьох років передбачає скоординовані дії держави в кредитно-грошовій, кредитно-податковій, структурній та інституційній політики. Фактично мова повинна йти про одномоментне і комплексне реформування не тільки кредитно-грошових і фінансових відносин. Така реформа стратегічного характеру назріла в соціально-економічних відносинах України та повинна торкнутися в комплексі всі основні інститути суспільства.

Література

1. Фінансовий портал Міністерства фінансів України. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://index.minfin.com.ua/index/gdp/>
2. Офіційний сайт Державної служби статистики України. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://ukrstat.org/uk>
3. Зотін А. Всі грані нерівності / А. Зотін, М. Кваша // Комерсант. - 2014. - Червень. - [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://www.kommersant.ru/doc/2485570>.
4. Великий тлумачний словник сучасної української мови / Укл. і голов. ред. В.Т. Бусел. — К.; Ірпінь: ВТФ „Перун”, 2009. — С. 168.
5. Доспехова Е. Чому популізм в Україні приречений на успіх / Е. Доспехова // Деловая столица. - 2015. - Травень. - С. 3.

6. Світовий атлас даних – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://knoema.ru/atlas>

7. Країни, де живуть мільярдери. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.forbes.ru/>

8. Панарін А.С. Спокуса глобалізмом / А.С. Панарін. – М.: Изд-во Ексмо, 2003. - 416 с.

9. Фінансовий портал Міністерства фінансів України. - [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://index.minfin.com.ua/index/gdp/>

10. Головні А. Позиції подолання кризи / А. Головні // Суспільство і економіка. – 2014. - № 11. – С. 8.

11. Положин Р. Тенденції зміни державних політик / Р. Положин // Світова економіка і міжнародні відносини. – 2005. - № 12. – С. 23.

12. Акиндинова Н. Новый этап розвитку економіки в постсоветской России / Н. Акиндинова Н., Е. Ясин // Вопросы економіки. – 2015. – № 5. – С. 4-5.

13. Ліхоносова Г.С. Роль соціодинаміки в тенденціях соціально-економічного відторгнення / Г. С. Ліхоносова // Часопис економічних реформ. – 2016. — № 1(21). – С. 103 – 107.

References

1. The financial portal of the Ministry of Finance of Ukraine. From: <http://index.minfin.com.ua/index/gdp/>
2. The official site of the State Statistics Service of Ukraine. From: <https://ukrstat.org/uk>
3. Zotin, A. (2014). All facets of inequalities. Kommersant, June. From: <http://www.kommersant.ru/doc/2485570>.
4. Busel, V. (2009). Great Dictionary of Modern Ukrainian. Kiev; Irpen: WTF "Perun", 168.
5. Dospekhova, E. (2015). Populism in Ukraine is doomed to success. Business Capital, May. 3.
6. World Atlas data. From: <http://knoema.ru/atlas>
7. Countries where live milliardery. From: <http://www.forbes.ru/>
8. Panarin, A. (2003). Temptation

globalism. Moscow: Eksmo Publishing House, 416.

9. Financial Portal Ministry of Finance of Ukraine. From: <http://index.minfin.com.ua/index/gdp/>

10. Golovnin A. (2014). Overcome the crisis positions. Society and economy, 11, 8.

11. Polozhyn, R. (2005). Trends in government policies. World Economy and International Relations, 12, 23.

12. Akyndynova, N. & Yasin, E. (2015). New Stage development of the economy in Russia postsovetskoy. Questions of economy, 5, 4-5.

13. Likhonosova, G. (2016). Sociodynamics role in socio-economic trends exclusion. Time description of economic reforms, 1 (21), 103 – 107.

Лихоносова А. С.

Системные противоречия экономических интерпретации механизмов трансформации общества

В статье проанализировано современное состояние социально-экономических отношений Украины, проведена оценка глубины и характера противоречий, накопившихся в данной системе. Главное внимание уделено реальным противоречиям, которые носят системный характер социально-экономических отношений страны. Отмечено аспекты экономической интерпретации механизмов трансформации общества, не просто обходится вопрос о сложившихся реальные глубокие противоречия экономики украинского общества, а создается возможность для того, чтобы избежать проблемы адекватности существующей модели Украины потребностям будущего эффективного развития страны. Благодаря ретроспективному анализу индекса Джини для Украины сделан вывод о закреплении тенденция социального неравенства и поляризации, асоциальности развития украинского общества.

Ключевые слова: социально-экономические отношения, механизмы трансформации, экономическая интерпретации, индекс Джини, противоречия, противоречия социальной экономики.

Likhonosova G.

The system interpretation of economic contradictions mechanisms of transformation of society

The article analyzes the current state of socio-economic relations between Ukraine, the estimation of the depth and nature of the contradictions that have accumulated in the system. The main attention is paid to the real contradictions that have systemic nature of social and economic relations of the country. Emphasized the aspects of economic interpretation mechanisms of transformation of society who do not just question of deep contradictions generated real economy Ukrainian society and creates the opportunity to avoid the problem of the adequacy of existing models Ukraine needs efficient future development. Through a retrospective analysis of the Gini index for Ukraine concluded the consolidation trend of social inequality and polarization, asocial development of Ukrainian society.

Keywords: socio-economic relations, transformation mechanisms, economic interperitatsiya, Gini index, contradictions, contradictions of social economy.

Рецензент: Ушенко Н. В. – доктор економічних наук, професор кафедри «Економіка» Національного авіаційного університету, м. Київ, Україна.

Reviewer: Ushenko N. – Professor, Ph.D. in Economics, Professor of Economy Department National Aviation University, Kiev, Ukraine.

e-mail: post@nau.edu.ua

Стаття подана
23.09.2016 р.

